

# ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ  
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ  
ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—  
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λεπτῶν..... 15  
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἀθηναΐδος» προσφέρει εἰς τὸν ἀποστέλλοντα τὰ χρήματα 10 νέων συνδρομητῶν ἐν ἀντίτυπον «Τὰ Εὐρισκόμενα τοῦ Σολωμοῦ» ἢ ἓνα τόμον τῆς Ἑρμηνείας τῶν Εὐαγγελίων ὑπὸ Γ. Κωνσταντίνου.

Ἡ αὐστηρὰ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος θεωρεῖται ὑπὸ τινων ὡς τι ἐπαχθὲς καὶ λίαν δυσάρεστον, ἰδίως δὲ, ὅταν τοῦτο ἐπιβάλλει ἡμῖν ταπείνωσιν καρδίας· δι' ὃ καὶ ἡ χριστιανικὴ εὐσέβεια ὑποτίθεται ὑπ' αὐτῶν ὡς βλακία καὶ ἀναξία εὐγενοῦς καρδίας· ἐνῶ πράγματι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος εἶναι σημεῖον ἀγαθῆς καρδίας, σεβομένης τὰ τῶν ἄλλων ὡς καὶ τὰ ἑαυτῆς δικαιώματα, καὶ ἥς ἡ ἀξιοπρέπεια πηγάζει ἐκ τῆς πρὸς αὐτὴν εὐδοκίας τοῦ Ὑψίστου. Ὁ τοιοῦτος χαρακτήρ ἔχει τι ἡγεμονικὸν ἄνευ ἀλαζονίας, ἀγαπητὸν ἄνευ ματαιότητος, ἐνάρετον καὶ τερπνὸν ἄνευ προσποιήσεως.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος τοῦ ταπεινοῦντος πλειότερον τὴν καρδίαν καὶ καθιστῶντος αὐτὴν πρᾶον διεγείρει καὶ τὰ ἡδύτερα ἐν αὐτῇ αἰσθήματα καὶ καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ὄντως εὐτυχῇ. Κατὰ τὸ τέλος τῶν ἐξετάσεων ἐν τινι Παρθεναγωγείῳ, μέλος τι τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπρότεινε εἰς τὰ τὴν ἀνωτάτην τάξιν ἀπαρτίζοντα κοράσια νὰ γράψωσιν ἐκάστη ἐπὶ τεμαχίου χάρτου τὴν λέξιν ἣτις κατ' αὐτὰς ἐκφράζει τὸ ἡδύτερον ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ αἶσθημα. Τινὲς τούτων ἔγραψαν «Ἀγάπη» ἄλλαι «Ἐρως» ἄλλαι «Ἐλεημοσύνη» ἄλλαι «Εὐσπλαγχνία» κ.τ.λ. μία ὁμως ἔγραψε «Μετάνοια». Ἄν καὶ τὸ τεμάχιον τοῦ

χάρτου τὸ φέρον τὴν λέξιν ταύτην ἦτο ἀνυπόγραφον ἢ ἐκφρασίς ὅμως τοῦ προσώπου αὐτῆς ὅπερ ἀντενάκλα τὸ αἶσθημα τῆς μετανοήσεως καρδίας ἐπρόδιδεν αὐτὴν. Δάκρυα δὲ χαρᾶς κατέρρεον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς εὐγνωμονούσης νεάνιδος, διότι ὁ Πανάγαθος ἡδύοκῃσε νὰ ἀποκαλύψῃ αὐτῇ τὸ ἡδύτερον τῶν αἰσθημάτων, τὸ πηγάζον ἐκ τῆς μετανοίας. Αὕτη εἶναι ἡ ἀμεταμέλητος πρὸς σωτηρίαν μετάνοια ἣτις ἀποκτᾶται μὲν διὰ πικρῶν θυσιῶν, ἀλλὰ πάντα ταῦτα, ὡς ἡ γεῦσις τῶν ἀηδῶν φαρμάκων καὶ οἱ πόνοι τῶν ἐγχειρίσεων, παρέρχονται ἐναπομένει μόνον ἡ εὐχαρίστησις, ἣτις παρακολουθεῖ τὴν ἐκ τοῦ νοσήματος τῆς ἁμαρτίας Θεραπευθεῖσαν καρδίαν· διὸ καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἱστάμενος «ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου» ἐνώπιον τῶν φιλοσόφων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τῶν Στωϊκῶν καὶ τῶν Ἐπικουρείων δεικνύων τὸν χαρακτήρα τοῦ ἀγνώστου αὐτοῖς Θεοῦ ἀνέκραξεν:

«Τανῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν· διότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ἣ μέλλει κρίναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὦρισε, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.» (Πράξ. ιζ', 30, 31.)

## Ἡ ΜΙΚΡΑ ΚΟΡΗ ΚΑΙ ΤΑ ΦΩΣΦΟΡΑ

(ὑπὸ τῆς κυρίας Α. Γ. Π.)

Ἡ χιών ἐπιπτε μὲ πυκνὰς νιφάδας, ἡ δὲ νύξ τῆς παραμονῆς τοῦ Νέου Ἑτους ἐπῆρχετο παγετώδης καὶ ζοφερὰ· μικρὰ δὲ τις κόρη ρακένδυτος ἐπλανᾶτο εἰς τὰς ὁδοὺς ἀνήσυχος καὶ τεθλιμμένη. Οἱ λεπτοφυεῖς καὶ γυμνοὶ αὐτῆς πόδες μελανοὶ καταστάντες ἕνεκα τοῦ ψύχους, ἐβυθίζοντο ἐντὸς τῆς χιόνος, ἀλλὰ τὸ